

med en Tilfoining, der kunde have den Bænkstellighed, der vilde fremkomme, naar Børgerepræsentantskab og Magistrat ikke bleve enige.

Da Ingen mere ønskede Ordet, gif man over til Afstemning, hvorved:

Forslag af Udvalget:

1) § 3 udgaaes „kan“ i 1ste Linie; „han“ bliver Dommer eller Sagfører, eller“ i 3die og 4de Linie; „andre“ i 4de Linie, og afstedetderfor sættes i Begyndelsen af Paragraphen: „Dommere og Sagførere kunne hverken indstilles eller vælges til Fredsmæglere. Ellers kan.“ Vedtoges eenstemmigt med 64 Stemmer.

2) § 7 forandres „Communalbestyrelse“ i 3die Linie til „Børgerepræsentantskab“. Vedtoges eenstemmigt med 69 Stemmer.

Udvalgets Forslag under Nr. 3 til § 8 tilligemed denne Paragraph blev derpaa sat under Forhandling.

Ordføreren: Hvad vi her have foreslaaet, angaaer i det Væsentlige kun en Redactionsforandring. De Udtryk, vi have sat i Lovforslaget, ere hentede fra Lyndeloven; men en æret Overdommer, der har Sæde her i Thinget, troede, at Tanken blev nogetligere og fyldigere udtrykt saaledes, som vi nu have foreslaaet. Vi ønske navnlig at imødekomme Domstolene, paa hvis Maade at føre denne Paragraph ind i Livet dens Betydning berøver, og derfor anbefale vi dette Forslag, som vi i Genhøld til den nævnte ærede Rigsdagsmands Uttringer have stillet.

Justitsministeren: Hvad det heromhandlede Endringsforslag angaaer, da maae jeg, idet jeg tillader mig at tilbagefalde i det ærede Things Grindring, hvad jeg ved 2den Behandling bemærkede med Hensyn til denne Paragraph i dens Heelhed, erkende, at den nu foreslaaede Redaction er at foretrække for den tidligere brugte, fordi Tanken udtrykkes bestemtere, og derved fjernes den Anledning til

Utvivl, som den tidligere Affattelse kunde give Anledning til, og som vilde være tilstede, indtil det ved Domstolenes Præjudicater var blevet afgjort, hvorledes Paragraphens Affattelse var at forstaae, forsaavidt som denne Affattelse overhovedet kunde aabne nogen Udgang til at see de Utvivl, den gav Anledning til, afgjorte ved Domstolene.

Da Ingen flere begjærede Ordet, skred man til Afstemning, hvorved:

Udvalgets Forslag til § 8:

§ 4de til 6te Linie forandres Ordene „den i sin Almindelighed har været gjort til Gjenstand for Forligshandling“ til „dens Hovedgjenstand har været paaklaget“. Vedtoges eenstemmigt med 71 Stemmer.

Lovforslaget i dets Heelhed sættes dernæst under Forhandling.

Tesperisen: Det er kun med Hensyn til nogle Uttringer, der under denne Sags første Behandling fremkom fra Rigsdagsmanden for Horsens, at jeg vil tillade mig at fremsøre et Par Ord. Han yttrede nemlig dengang, at man burde tage i fortrinlig Betragtning, hvorledes Forholdene havde stillet sig i Norge, hvor lignende Forandringer for nogle Aar siden vare foretagne, og hvad Virkning de havde havt, og det forekommer ogsaa mig, at man maae lægge fortrinlig Vægt paa, om de have vliift sig heldbringende, navnlig, forinden man endelig vedtager de Forandringer, som tilstiftes ved det foreliggende Lovforslag. Jeg har i den Anledning søgt alle de Dplysninger om Forholdene i Norge, som det har været muligt at faae, men de have hverken været saa oplysende eller saa fuldstændige, som jeg kunde ønske, da Norge fra 1814 til 1829 ingen Collegial- eller Departementsstidende har havt, og da de tidligere Collegialtidender indtil 1814 ikke indeholde saadanne Dplysninger om Forligsvæsenet, som de i de senere Aar have indeholdt. Af de Dplysninger, der foreligge, fremgaaer det imidlertid tydeligt, at siden disse Forandringer ere foregaaede, har